

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานจัดการทรัพยากรป่าไม้ ที่ ๙ (ชลบุรี) ส่วนอำนวยการ โทร ๐ ๓๘๐๔ ๓/๕๒๘-๓๐
โทรสาร ๐ ๓๘๐๔ ๓/๕๓๑

ที่ ทส ๑๖๒๒.๑/ ๒๕๕๘

วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอส่งจุลสารส่วนเสริมสร้างวินัย

เรียน ผู้อำนวยการส่วนทุกส่วน

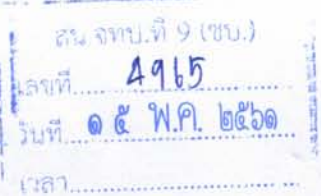
ผู้อำนวยการศูนย์ป่าไม้ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด

หัวหน้าสถานีวนวัฒนวิจัยเขาสอยดาว จังหวัดจันทบุรี

สำนักงานจัดการทรัพยากรป่าไม้ ที่ ๙ (ชลบุรี) ขอส่งสำเนาหนังสือสำนักบริหารกลาง
ที่ ทส ๑๖๐๑.๖/ว ๒๕๓๓ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เรื่อง ขอส่งจุลสารส่วนเสริมสร้างวินัย มาเรียน
เพื่อทราบและเผยแพร่ให้เจ้าหน้าที่ในสังกัดทราบโดยทั่วกัน ทั้งนี้ สามารถดูรายละเอียดได้ที่
new.forest.go.th/chonburi๙ หัวข้อ “หนังสือเวียน”

(นายไพศาล ณะเพิ่มพูล)

ผู้อำนวยการสำนักงานจัดการทรัพยากรป่าไม้ ที่ ๙ (ชลบุรี)

1991

จุลสารข่าวส่วนเสริมสร้างวินัย สำนักบริหารกลาง

ฉบับที่ ๓ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๑

.....

จุลสารข่าวส่วนเสริมสร้างวินัย ฉบับนี้ขอเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมได้ที่เว็บไซต์ของส่วนเสริมสร้างวินัย สำนักบริหารกลาง

กรณีตัวอย่างการทำความผิดวินัย

นึกว่าไม่มีใครรู้

นายสวຍ ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งนักวิชาการป่าไม้ชำนาญการ ได้กระทำผิดวินัยเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนักวิชาการป่าไม้ ๔ กรณีเบิกค่าวัสดุการเกษตรเป็นเท็จ โดยนายสวຍ ในฐานะเป็นกรรมการตรวจรับพัสดุ ได้ลงลายมือชื่อในเอกสารใบตรวจรับพัสดุ จำนวน ๔ ฉบับ รับรองเป็นหลักฐานว่ามีการส่งมอบวัสดุทางการเกษตรถูกต้องครบถ้วนทุกประการ อันเป็นเท็จ เป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหาย เป็นจำนวนเงิน ๔๗,๒๘๐ บาท ปรากฏตามเอกสารการรับมอบวัสดุทางการเกษตร จากนายมนต์คำ ตามใบตรวจรับพัสดุ/งานจ้าง ฉบับไม่ลงวันที่ เดือน ปี และใบตรวจรับพัสดุ/งานจ้าง ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕, นายคุณไสย ตามใบตรวจรับพัสดุ/งานจ้าง ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕, นายอาถรรพ์ ตามใบตรวจรับพัสดุ/งานจ้าง ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ และฎีกาเบิกจ่ายเงินที่ ๑๗๐/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๔๕ โดยไม่มีการส่งมอบวัสดุการเกษตรให้สำนักงานป่าไม้จังหวัดเนปาลแต่อย่างใด เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติดังกล่าวอย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๘๒ วรรคสาม มาตรา ๘๕ วรรคสอง และมาตรา ๙๔ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๑๓๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

เกินอำนาจ

นายซอนไซ ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งเจ้าพนักงานป่าไม้ชำนาญงาน ได้กระทำผิดวินัยเมื่อครั้งทำหน้าที่หัวหน้าหน่วยป้องกันรักษาป่าที่ ตก.(หนองน้ำ) จังหวัดโตเกียว ดังนี้

๑. กรณีนำไม้พะยุงของกลาง จำนวน ๔๙๘ ท่อน ไปบริจาคให้ทางวัดป่าละ โดยมิได้รับอนุมัติจากกรมป่าไม้ อันเป็นการไม่ปฏิบัติ ตามข้อ ๙ ของระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับของกลางในคดีความผิดเกี่ยวกับการป่าไม้ พ.ศ. ๒๕๓๓ พุทธการณดังกล่าวเป็น

ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๒ (๒) ประกอบมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

๒. กรณีนำเลื่อยโซยนต์ของกลางไปให้นายคากิ เช่าเพื่อใช้ประโยชน์ พฤติการณ์เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๓ (๓) ประกอบมาตรา ๘๕ (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

๓. กรณีมอบรถยนต์ของกลางคืนให้นายชูชก เจ้าของรถ นำไปเก็บรักษาเองในระหว่างที่คดียังไม่ถึงที่สุด อันเป็นการไม่ปฏิบัติ ตามมาตรา ๖๔ ทวิ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ พฤติการณ์เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี นโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๒ (๒) ประกอบมาตรา ๘๕ (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

๔. กรณีทำสัญญาจ้างเฝ้ารถยนต์ของกลางโดยมิได้รับอนุมัติจากสำนักจัดการและควบคุมไฟฟ้า (เดิม) อันเป็นการไม่ดำเนินการตามแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการจ้างเฝ้ารักษาของกลาง ตามหนังสือกรมป่าไม้ ที่ ทส ๑๖๑๐.๒/๒๑๗๙๔ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๐ พฤติการณ์เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๒ (๒) ประกอบมาตรา ๘๕ (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

ลงโทษไล่ออกจากราชการ

เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ ๗/๒๕๕๗ นาย ก.ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ถูกลงโทษตัดเงินเดือนจำนวนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน กรณีเป็นประธานกรรมการตรวจการจ้างและกรรมการตรวจรับพัสดุโครงการ ก่อสร้างสะพานทางเดินเท้าคอนกรีตและ โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก แต่ไม่ได้ออกไปตรวจสอบความถูกต้องของ โครงการก่อสร้างตามแบบแปลนที่กำหนด จำนวน ๔ โครงการ ซึ่งประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลได้มีคำสั่ง ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๖ ลงโทษตัดเงินเดือนจำนวนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน ต่อมาได้มีคำสั่ง องค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ลงโทษไล่นาย ก. ออกจากราชการ

ตามการชี้มูลความผิดของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับเรื่องกล่าวหาร้องเรียน นาย ก. ในกรณีเดียวกัน ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า การดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๙๑ มาตรา ๙๒ และ มาตรา ๙๓ ไม่ได้มีผลเป็นการยกเลิกหรือยกเว้นผลบังคับของหลักกฎหมายทั่วไปที่ห้ามมิให้ลงโทษ บุคคลใดบุคคลหนึ่งมากกว่าหนึ่งครั้งสำหรับความผิดที่บุคคลนั้นได้กระทำให้เพียงครั้งเดียว และมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่งของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ที่ห้ามมิให้จำกัดสิทธิหรือ เสรีภาพ ของบุคคลเกินความจำเป็นแก่การรักษาไว้ซึ่งประโยชน์สาธารณะที่กฎหมายฉบับที่ให้อำนาจ จำกัดสิทธิหรือ เสรีภาพนั้นๆ มุ่งหมายจะให้ความคุ้มครองแต่อย่างใด จึงปฏิบัติตามบทบัญญัติ แห่งกฎหมายดังกล่าวได้ โดยดำเนินการเพิกถอนคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๖ โดยให้การเพิกถอนมีผลย้อนหลังไปถึงวันออกคำสั่งตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเพิกถอน คำสั่งทางปกครองโดยเจ้าหน้าที่หรือผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งทางปกครอง ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการ ทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ หมวด ๒ คำสั่งทางปกครอง ส่วนที่ ๖ การเพิกถอนคำสั่งทาง ปกครอง เสียก่อน เมื่อยังมีได้ดำเนินการเพิกถอนคำสั่งลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๖ กรณี จึงมีอาจลงข้อเท็จจริงที่ว่าคำสั่งไล่ นาย ก. ออกจากราชการ นั้นเป็นคำสั่งที่ลงโทษซ้ำ อีกครั้งหนึ่ง สำหรับการกระทำความผิดทางวินัยเรื่องเดียวกันและเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยหลัก กฎหมายทั่วไปและบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญดังกล่าวข้างต้นดังนั้น คำสั่งลงโทษไล่ นาย ก. ออกจาก ราชการ จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษไล่ ออกดังกล่าว สรุป ผู้ที่มี อำนาจในการพิจารณาความผิดและกำหนดโทษจะต้องพิจารณาอย่างถี่ถ้วน ว่าความผิดที่เจ้าหน้าที่ของ รัฐได้กระทำลงนั้น ได้มีการลงโทษในความผิดนั้นมาแล้วหรือไม่ หากมีก็ต้องดำเนินการเพิกถอนคำสั่ง โดยให้มี ผลย้อนหลังไปในวันที่ออกคำสั่งนั้นเสียก่อน มิฉะนั้นจะมีผลทำให้คำสั่งลงโทษครั้งหลัง ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

(จากบทความ คดีจากศาลปกครอง เรื่อง “ลงโทษทางวินัยซ้ำในมูลความผิดเดียว” เขียนโดย จิตภา มุสิกธนเสฏฐ์)

.....